

Sygn. akt *XVC 489/13*

Gdańsk, dnia 3 lutego 2016 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Florian

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. tytułem zadośćuczynienia kwotę 132.000 zł. (sto trzydzieści dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 92000 zł. (dziewięćdziesiąt dwa tysiące złotych) od dnia 1 marca 2013 r. do dnia 15 maja 2013 r.,

- od kwoty 122.000 zł. (sto dwadzieścia dwa tysiące złotych) od dnia 16 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) – od dnia 21 września 2015 r. do dnia zapłaty,

2. oddała w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę zadośćuczynienia,

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. tytułem zwrotu kosztów opieki kwotę 5253 zł. (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt trzy złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

4. oddała w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę zwrotu kosztów opieki,

5. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. tytułem zwrotu kosztów rehabilitacji kwotę 1500 zł. (tysiąc pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1000 zł. (tysiąc złotych) od dnia 16 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 500 zł. (pięćset złotych) od dnia 24 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,

6. oddała w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę odszkodowania związanego z kosztami rehabilitacji,

7. oddała powództwo w zakresie żądania odszkodowania związanego z kosztami sprzątnięcia mieszkania,

8. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. tytułem zwrotu kosztów dojazdu kwotę 4428 zł. 7 gr. (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,

9. oddała w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę odszkodowania związanego z kosztami dojazdu do placówek medycznych,

10. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. tytułem zwrotu kosztów leczenia 2949 zł. 11 gr. (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych jedenaście groszy) z ustawowymi odsetkami od 15 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,

11. oddała w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę odszkodowania związanego kosztami leczenia,

12. oddała powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

13. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. S. kwotę 6100 zł. (sześć tysięcy sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

14. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 7180 zł. 49gr. (siedem tysięcy sto osiemdziesiąt złotych czterdzieści dziewięć groszy) tytułem obciążających pozwanego kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

I. Żądanie i stanowisko powódki

1.1. Powódka E. S. wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W., w którym domagała się:

1) zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 122.000 zł z tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, której doznała wskutek zakażenia gronkowcem złocistym, wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 92.000 zł od dnia 1 marca 2013 roku do dnia 13 maja 2013 roku,

- 122.000 zł od dnia 16 maja 2013 roku do dnia zapłaty,

2) zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 7.344 zł należnej z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2013 roku do dnia zapłaty,

3) zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4.000 zł tytułem kosztów sprzątania i rehabilitacji, wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 2.000 zł od dnia 16 maja 2013 roku do dnia zapłaty,

- 2.000 zł od dnia doręczenia pozwu do dnia faktycznej zapłaty,

4) zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 5.072,04 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

5) zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 3.350,02 zł tytułem kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

6) ustalenia odpowiedzialności pozwanego za następstwa zakażenia powódki gronkowcem złocistym na przyszłość,

7) zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

1.2. W dniu 31 maja 2011 roku powódka przeszła w Szpitalu (...) (...) (...)w G. zabieg mastektomii piersi lewej z powodu nowotworu. W związku z podejrzeniem przerzutów nowotworu, była hospitalizowana w Szpitalu (...) w W. – w oddziale neurologii w dniach od 4 do 6 czerwca 2012 roku, gdzie zastosowano szereg procedur medycznych, w tym blokadę do stawu biodrowego, które zawiera sterydy i środki przeciwbólowe.

Po hospitalizacji stan powódki uległ drastycznemu pogorszeniu i następnego dnia po opuszczeniu szpitala bóle wróciły ze wzmoczoną intensywnością. Powódka została ponownie hospitalizowana, nie mogła już chodzić. Utrzymywała się

wysoka temperatura. Dolegliwości próbowano zwalczać morfiną, po zażyciu której powódka traciła przytomność. Powódka opuściła szpital dopiero 28 czerwca 2012 roku. Następnie w okresie od 13 do 23 sierpnia 2012 roku powódka przebywała w (...) Szpitalu (...) w O., gdzie trafiła z zapaleniem stawu biodrowego. Stwierdzono występowanie nacieku zapalnego w mięśniach okołostawowych i jamie stawowej, ropnie w sąsiedztwie stawu biodrowego i mięśnia lędźwiowego, całkowite zniszczenie chrząstki stawowej i zanik mięśni obręczy miedniczej.

Miejsce iniekcji blokady odpowiada miejscu powstania ogniska zapalnego skłonił specjalistę do stwierdzenia, że podczas blokady doszło do zainfekowania stawu gronkowcem złocistym, co doprowadziło do wysiękowego zapalenia prawego stawu biodrowego i rozwoju posocznicy gronkowcowej. Nieprawidłowe było zaaplikowanie blokady ze starydami w sytuacji, gdy powódka przeszła zabieg mastektomii z powodu nowotworu piersi. Personel szpitala dysponował pełną wiedzą na ten temat. Ustalono, że wskutek iniekcji sterydowej dokonanej pomiędzy 4 a 6 czerwca 2012 roku powódka doznała łącznie 50% uszczerbku na zdrowiu.

Pełnomocnik powódki w zgłoszeniu z dnia 12 listopada 2012 roku zwrócił się do ubezpieczonego u pozwanego Szpitala (...) w W. o zapłatę kwoty 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Ten skierował zgłoszenie do pozwanego. Pozwany po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym wypłacił powódce kwotę 28.000 zł, o czym poinformował w piśmie z dnia 28 marca 2012 roku. W tym samym dniu pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do wypłaty kwoty 3.072,04 zł z tytułu zwrotu kosztów dojazdów oraz 3.350,02 zł tytułem udokumentowanych kosztów leczenia. W piśmie z dnia 9 maja 2013 roku pełnomocnik powódki wystosował ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym wysokość należnego zadośćuczynienia została określona na kwotę 150.000 zł. Zgłoszono dodatkowe roszczenia, a mianowicie z tytułu kosztów opieki osób trzecich w wysokości 7.344 zł oraz 2.000 zł z tytułu zwrotu kosztów rehabilitacji.

Zakażenie stawu biodrowego i rozwój posocznicy gronkowcowej spowodowało szereg negatywnych konsekwencji w życiu powódki. Przez pierwsze dwa miesiące powódka poruszała się wyłącznie na wózku inwalidzkim, następnie przy pomocy balkoniku. Do obecnej chwili powódka porusza się o kulach, co jest dla niej niebezpieczne ze względu na obciążenie lewej ręki (zagrożenie obrzękiem). Powódka wynajmuje rehabilitantkę, która wykonuje drenaż limfatyczny raz w tygodniu, co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Powódce po opuszczeniu szpitala towarzyszył ból stawu, który z czasem stał się niemożliwy do wytrzymania. Przyjmowane leki nie łagodziły bólu. To spowodowało konieczność zastosowania terapii antybiotykowej.

Powódka nie jest w stanie wykonywać prostych czynności związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego – robienie zakupów, przygotowanie posiłków itp. Powódka przebywa obecnie na rencie, prowadzi jednocześnie działalność gospodarczą w zakresie rachunkowości. Powódka zmuszona została do ograniczenia swojej aktywności w tym zakresie do nadzorowania biura. Pobyt w szpitalu spowodował konieczność odwołania spotkań z klientami. Powódka musi w większym stopniu korzystać z pracy osób trzecich. Powódka traci klientów. W dużej części zadania związane z prowadzeniem biura przejęła córka powódki, która nie ma stosownego doświadczenia.

Powódka odniosła szereg negatywnych konsekwencji w sferze psychicznej. Powódka stała się inwalidką, zdaną na pomoc osób trzecich. Powódka nie pogodziła się następstwami choroby, nie cieszy się życiem tak jak dawniej. Powódka jest przygnębiona, płacze, utraciła wiarę we własne siły. Do momentu zakażenia powódka była osobą bardzo aktywną. Chodziła na basen, uprawiała jazdę konną, jazdę na rowerze, spacer.

Pomimo choroby nowotworowej powódka wracała do sił. W listopadzie 2012 roku powódka była zakwalifikowana na rekonstrukcję piersi w szpitalu w G.. Błąd popełniony w Szpitalu (...) w W. odebrał jej to wszystko, odebrał pragnienie stania się ponownie 100% kobietą. Ogrom nieszczęść, z którymi powódka musi się borykać, spowodował u niej załamanie nerwowe. Powódka obawia się o przyszłość materialną. Życie towarzyskie powódki uległo zmianie, ograniczyły się kontakty, życie małżeńskie.

Powódka do końca życia będzie osobą niepełnosprawną, zdaną na pomoc osób trzecich. Dlatego też powinna otrzymać łączne zadośćuczynienie w wysokości 200.000 zł. Dostrzegając możliwość dochodzenia dalszych kwot w kolejnych postępowaniach, aktualnie powódka wnosi o zapłatę kwoty 122.000 zł.

Opiekę nad powódką sprawowały osoby jej najbliższe – siostra, córka oraz mąż. Początkowo opiekę sprawowano w wymiarze ośmiu godzin dziennie, z czasem coraz mniej. Opieka polegała na kompleksowej obsłudze gospodarstwa domowego, organizacji życia itp. Do ustalenia kosztów opieki przyjęto stawkę 8.50 zł za godzinę. Nadto powódka wniosła o zwrot kosztów dojazdu oraz wydatków poniesionych w związku z leczeniem.

II. Żądanie i stanowisko pozwanego

2.1. W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

2.2. Pozwany nie uznał powództwa i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie związane z zakażeniem gronkowcem złocistym (...). Pozwany podniósł, że nawet w wyjątkowo tragicznych i nieszczęśliwych wypadkach, granice ustalonej wysokości zadośćuczynienia wyznacza poziom stopy życiowej społeczeństwa. Żądanie 122.000 zł tytułem zadośćuczynienia nie tylko nie uwzględnia tego poziomu ale również przekracza rozsądne granice. Żądanie powódki narusza istotę zadośćuczynienia, które ma służyć złagodzeniu negatywnych doznań a nie stanowić źródła wzbogacenia.

Z dokumentacji w toku postępowania likwidacyjnego wynika, że leczenie trwało około cztery miesiące i zostało zakończone. Trwały uszczerbek na zdrowiu wyniósł 15%. Ta wartość była brana pod uwagę przy wypłacie zadośćuczynienia.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powinien być ustalony jako następstwo zakażenia, nie zaś ogólnego stanu zdrowia. Dodać należy, że szczep bakteryjny reaguje dobrze na większość antybiotyków i stan zapalny, mimo dysfunkcji ruchowej, należy uznać za pozytywnie rokujący w zakresie dalszych trwałych następstw funkcjonalnych.

III. Dalsza wymiana pism pomiędzy stronami sporu

3.1. W piśmie procesowym z dnia 10 stycznia 2014 roku powód sprecyzował wnioski dowodowe w zakresie kosztów leczenia i innych, przedstawił stosowne dokumenty księgowe na potwierdzenie swoich twierdzeń.

3.2. Pozwany ustosunkował się do powyższych kwestii w piśmie z dnia 12 marca 2014 roku. Wskazał które dokumenty księgowe wskazują na wydatki pozostające w związku ze szkodą. Nadto przyjął, że do połowy grudnia 2013 roku z uwagi na konieczność częściowego odciążania kończyny dolnej prawej, powódka wymagała stosowania kul łokciowych. W związku z tym niezbędna była częściowa pomoc w zakresie prowadzenia gospodarstwa domowego (sprzątanie, zakupy). Wymiar tej pomocy nie powinien przekroczyć 7 godzin dziennie. Pozwany nie był w stanie odnieść się do kosztów rehabilitacji albowiem powódka nie przedstawiła skierowań od lekarza prowadzącego ani szczegółowego zakresu rehabilitacji.

IV. Rozszerzenie powództwa

4.1. W piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2015 roku powódka rozszerzyła powództwo i wniosła o zasądzenie na rzecz powódki dodatkowej kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za okres od 21 września 2015 roku do dnia zapłaty. Ogółem powódka wniosła o zasądzenie kwoty 161.766,06 zł (z różnych tytułów).

4.2. W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wskazała, że przez okres ponad jednego roku i siedmiu miesięcy powódka zmuszona była poruszać się przy pomocy dwóch kul łokciowych, następnie używała jednej kuli w ręce lewej. Tak długi okres obciążania dłoni i nadgarstków doprowadził do powstania dalszych konsekwencji negatywnych dla zdrowia powódki w postaci powstania torbieli na dłoni prawej powódki oraz zaburzenia w obrębie stanu i funkcjonowania nerwu pośrodkowego na poziomie nadgarstka prawego. W mniejszym stopniu zmiany te dotyczyły ręki lewej. Z czasem narastały dolegliwości bólowe i ograniczenia w posługiwaniu się ręką lewą.

Doszło do takiego stopnia doznawanego bólu i ograniczeń w funkcjonowaniu, że konieczne stało się przeprowadzenie zabiegu operacyjnego. Wymagane będzie przeprowadzenie dwóch zabiegów. Termin wyznaczono na październik 2015 roku. Po zabiegu ręka będzie musiała być unieruchomiona.

Niewątpliwie powódka doznała dotkliwego cierpienia związanego z bólem, koniecznością wielokrotnej hospitalizacji, rehabilitacji, usunięcia stawu biodrowego i zastąpienia go protezą, ograniczeń ruchowych, całkowitej zmiany stylu życia.

V. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia

5.1. Powódka jest mężatką, ma dwoje dzieci (ur. 1983 i 1987). Starsza córka nie mieszka już z rodzicami – wyprowadziła się zanim rozpoczęły się problemy zdrowotne powódki. Powódka prowadziła własne biuro rachunkowe, obsługuje około 50-60 przedsiębiorstw, zatrudniała czterech pracowników. W najlepszym okresie przychody z działalności wynosiły ok. 240-270 tysięcy złotych, zaś dochód 70.000 zł. rocznie. Pasją powódki pozostawała jazda konna (średnio 2 razy w miesiącu za miejscowością K.), chodzenie po górach. Ponadto powódka lubiła piesze spacer, jazdę na rowerze.

W kwietniu 2011 roku powódka dowiedziała się o chorobie nowotworowej.

Dowód: przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500, zeznania D. S. [2014.05.28 00:39:08] k 285, zeznania K. S. [2014.05.28 01:01:24] k. 285verte;

5.2. W okresie pomiędzy 30 maja a 6 czerwca 2011 roku powódka była hospitalizowana w Szpitalu (...) (...) – Oddziale Chirurgii Onkologicznej(...). Rozpoznano u powódki raka piersi lewej dwuogniskowego. Zastosowano leczenie polegające na amputacji piersi lewej sposobem M.. Powódka została wypisana do domu z zaleceniami.

Choroba nowotworowa nie pozostawała przeszkodą w uprawianiu sportów, w tym jazdy konnej. W lutym 2012 roku powódka odzyskała praktycznie pełną sprawność po przebytej chorobie, powódka starała się żyć normalnie.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 15, przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500;

5.3. W maju 2012 powódka zsiadając z konia podczas treningu doznała niewielkiego urazu kończyny dolnej, skutkującego jednak dolegliwościami bólowymi prawego biodra. Lekarz rodzinny zasugerował jednak, że źródłem bólu mogą być przerzuty nowotworowe i skierował powódkę na badania do szpitala.

Okoliczność bezsporna, vide słuchanie informacyjne powódki (rozprawa z dnia 29 listopada 2013 r. adn. 00:14.25)

5.4. Powódka w okresie od 4 do 6 czerwca 2012 roku przebywała w Szpitalu (...) w W. – Oddziale neurologii (...). Rozpoznano u niej bóle okolicy prawego stawu biodrowego i prawej kończyny dolnej, podejrzenie zapalenia kaletki krętarza większego kości udowej, stan po mastektomii lewostronnej z powodu ca. Zastosowano leczenie (...), A., wykluczono możliwość przerzutów nowotworowych.

Powódka została przyjęta z powodu utrzymujących się od miesiąca bólów w okolicy prawej pachwiny i biodra, uczucia ciężkości i osłabienia prawej nogi, pogorszenia chodu. Wykonano szereg badań obrazowych, przeprowadzono konsultację ortopedyczną. Wykonano blokadę do stawu biodrowego i kaletki krętarza większego kości udowej. Przy wykonywaniu zastrzyku ortopeda nie miał rękawiczek. Zabieg wykonano na łóżku na oddziale.

Dolegliwości znacznie zmniejszyły się. Powódka została wypisana z zaleceniem kontroli ortopedycznej i neurologicznej.

Dowód: historia choroby k. 16-63 – w szczególności karta informacyjna k. 58 i 63, przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500;

5.5. W okresie od 8 do 28 czerwca 2012 roku powódka została ponownie hospitalizowana w Szpitalu (...) w W.. Tym razem poza wcześniejszymi rozpoznaniem rozpoznano u niej w posocznicy gronkowca.

Powódka została przyjęta z bardzo silnymi bólami okolicy stawu biodrowego, gorączkowała, stwierdzono wysokie parametry zapalne. Włączono intensywne leczenie, narkotyczne leki przeciwbólowe. Bóle zmniejszyły się. W oparciu o posiew krwi stwierdzono zakażenie gronkowcem złocistym. Spadały parametry stanu zapalnego, jednak dolegliwości bólowe utrzymywały się. Chora została wypisana z zaleceniem farmakoterapii, leżenia, koniecznej kontroli parametrów zapalenia i morfologii, ortopedycznej z ponownym badaniem MRI po miesiącu od wypisu.

Dowód: historia choroby k. 64-121 – w szczególności karta informacyjna k. 77 i 80-84, przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500;

5.6. W okresie hospitalizacji oraz po wypisaniu ze szpitala powódką opiekowały się jej dzieci, mąż oraz siostra. Powódka potrzebowała pomocy w przejściu do toalety, myciu. Małżonek powódki w pewnym okresie korzystał ze zwolnienia lekarskiego z pracy z tytułu opieki nad powódką. Powódka nie mogła wykonywać jakichkolwiek czynności domowych, wymagała również wsparcia psychicznego, skorzystała z pomocy psychologa, przyjmowała leki przeciwdepresyjne. Córka powódki w pewnym zakresie przejęła prowadzenie biura rachunkowego.

Powódka uczęszczała również na rehabilitację w trybie ambulatoryjnym. W domu wykonywano drenaże limfatyczne ręki z uwagi na to, że była obciążona, występuje obrzęk.

Dowód: przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500, zeznania D. K. [2014.05.28 00:03:20] k. 284, zeznania D. S. [2014.05.28 00:39:08] k. 285, zeznania K. S. [2014.05.28 01:01:24] k. 285verte, historia choroby R. k. 291;

5.6. W okresie od 13 do 23 sierpnia 2012 roku powódka była hospitalizowana w (...) Szpitalu (...) w O.. Rozpoznano zapalenie stawu biodrowego prawego. Zastosowano leczenie zachowawcze oraz rehabilitację. Chora w stanie ogólnym i miejscowym dobrym wypisana została do domu z zaleceniami.

Po opuszczeniu szpitala w O. pomoc ze strony najbliższych była niezbędna tylko dorywczo. Powódka miała jednak cały czas olbrzymie bóle, chodziła przy pomocy balkoniku, potem przy kulach.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 122-125 i 218-313, zeznania D. K. [2014.05.28 00:03:20] k. 284;

5.8. W okresie od 17 października do 1 listopada 2013 roku powódka była hospitalizowana w (...) Szpitalu (...) w Oddziale Ortopedii (...) z rozpoznaniem gronkowcowego zapalenia jedno- lub wielowarstwowego, po-infekcyjnej choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego prawego. Wykonano operację polegającą na resekcji stawu biodrowego prawego, implantacji spaceru (protezy tymczasowej). Pacjentka została wypisana do domu w stanie ogólnym dobrym z zaleceniami.

W międzyczasie powódka odbywała rehabilitację oraz pozostawała pod opieką lekarzy specjalistów, wykonywano badania obrazowe.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 215-245 – w szczególności karta informacyjna k. 215, dokumentacja medyczna k. 246-257 i 258, przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500;

5.9. W dniu 23 stycznia 2014 roku w (...) Szpitalu (...) w W. powódka przebyła końcową operację biodra, wymieniono staw biodrowy łącznie z panewką. W dniu 31 stycznia powódka po usprawnieniu została wypisana do domu z zaleceniem oszczędzającego trybu życia, chodzenia z częściowym obciążeniem kończyn, w asekuracji dwóch kul łokciowych, profilaktyki przeciwzakrzepowej i innymi.

Jeszcze w lutym 2014 roku powódka poruszała się o obu kulach. Powódce niszczyły się z tego powodu nadgarstki.

W czerwcu 2014 roku wykonano badanie EMG w wyniku którego stwierdzono obustronne uszkodzenie nerwów pośrodkowych na podłożu ogniskowej demielinizacji w okolicy nadgarstka, zmiany neurograficzne jak w ZCN, po prawej stronie zmiany o umiarkowanym nasileniu, po lewej niewielkie.

Dowód: przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500, dokumentacja medyczna k. 318-383;

5.10. Powódka w okresie leczenia i rehabilitacji ponosiła zwiększone koszty z tego tytułu:

1) koszty masażu 2000 zł. W 2012 powódka odbyła 25 zabiegów masażu kończyny dolnej prawej. Ich koszt wynosił 1000 zł. Natomiast w 2013 r. powódka odbyła 25 zabiegów masażu kończyny dolnej prawej i kończyny górnej lewej. Koszt tych zabiegów wynosił 1000 zł. masaż kończyny górnej lewej nie był związany z zakażeniem gronkowcem.

Dowód: rachunek z 30.12.2012 r. nr (...), rachunek z dnia 02.04.2013 r. nr (...) k. 211, opinia biegłego k. 397 – 398)

masaże kończyny – 2.000 zł;

2) koszty sprzątnięcia mieszkania z myciem okien – 2.000 zł. Powódka mimo tego, że korzystała z opieki rodziny oraz zamieszkiwała z mężem i córka korzystała z usług osoby trzeciej w zakresie sprzątnięcia mieszkania i mycia okien. W okresie od VIII do XI 2012 r. wydała na ten cel 1000 zł., jak również w okresie od I do IV 2013 r. – 1000 zł.

Dowód: rachunki k. 206 i k. 215

3) dojazdów do placówek medycznych w okresie od 13 sierpnia 2012 roku do 8 marca 2013 roku – łącznie 5.298 km – koszt 4.428,07 zł; W tym okresie powódka korzystała z transportu do placówek medycznych (W., O., W.) własnym samochodem osobowym

4) koszty leczenia (lekarstwa, sprzęt rehabilitacyjny, konsultacje specjalistyczne i inne) – 3.994,02 zł; Nie wszystkie wydatki pozostawały jednak w związku z zakażeniem.

Dowód: zestawienia k. 169-173, dokumenty księgowe k. 174-213;

5.11. Powódka prawie nie pracuje, może służyć tylko doradztwem, w dalszym ciągu zatrudnia pracowników. Przedsiębiorstwo przynosi niższe zyski – jest mniej klientów. Działalność de facto prowadzi córka powódki, która otrzymała stosowne pełnomocnictwo.

Powódka została zmuszona do rezygnacji z jazdy konnej, którą uprawiała od dzieciństwa. Nie jeździ również rowerem. Cała sytuacja wpłynęła również na relacje w rodzinie.

Pewna poprawa w funkcjonowaniu powódki nastąpiła dopiero po drugiej operacji, która odbyła się w styczniu 2014 roku. Powódka z czasem odzyskała zdolność prowadzenia samochodu. Wciąż porusza się o kuli, co doprowadziło do uszkodzenia nadgarstka. Nie może jednak prowadzić tak intensywnego jak przed zdarzeniem życia i wykonywać obowiązków domowych. W jej wypadku niewskazane jest schyłanie albo długie siedzenie. Powódka opiekuje się swoim ojcem, który zapadł na chorobę nowotworową.

Dowód: przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500, zeznania D. K. [2014.05.28 00:03:20] k. 284, zeznania D. S. [2014.05.28 00:39:08] k. 285, zeznania K. S. [2014.05.28 01:01:24] k. 285verte;

5.12. Kolejnym poważnym problemem powódki, który ujawnił się wskutek używania kul łokciowych pozostawał przeszywający ból nadgarstka. Powódka nie mogła nic złapać uchwycić. W okresie od 21 do 23 października 2015 roku powódka przebywała w Szpitalu (...) w W. z rozpoznaniem nieokreślonych zaburzeń rozrostowej tkanki fibroblastycznej, zespołu kanału nadgarstka po stronie prawej, palca trzaskającego I ręki prawej. Zastosowano

leczenie operacyjne w dniu 27 października 2015 roku polegające na uwolnieniu kanału nadgarstka po stronie prawej, fenestracji pochewki A1 zginacza palca I po stronie prawej. Zalecono kontrolę i dalsze leczenie w poradni ortopedycznej, zakazano obciążania i moczenia operowanej kończyny. Powódka otrzymała zwolnienie lekarskie.

Po opuszczeniu szpitala powódka pozostawała przez około tydzień pod opieką mamy (ubieranie bielizny, mycie). Powódka miała szynę gipsową i opatrunek. Powódka oczekuje na rehabilitację ręki.

Powódka aktualnie nie pracuje, mieszka wraz z synem i mężem, otrzymuje rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 468,495-498, przesłuchanie powódki [2013.11.29 00:14:25] k. 165 oraz [2014.07.07 00:02:27] k. 295 oraz [2016.01.22 00:05:27] k. 500;

5.13. Już w piśmie z dnia 12 listopada 2012 roku pełnomocnik powódki zgłosił do Szpitala (...) w W. żądanie zapłaty kwoty 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia za popełnione błędy medyczne w leczeniu powódki skutkujące zakażeniem stawu biodrowego i rozwojem posocznicy gronkowcowej.

Sprawa została przekazana pozwanemu jako ubezpieczycielowi szpitala. Po przeprowadzeniu stosownego postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powódce kwotę 28.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Swoją decyzję pozwany przedstawił w piśmie z dnia 28 marca 2013 roku.

Powódka zgłosiła pozwanemu dodatkowe roszczenia w piśmie z dnia 28 marca 2013 roku. Obejmowały one zapłatę kwoty 5.072,04 zł tytułem kosztów dojazdu według rozliczenia dołączonego do pisma oraz 3.350,02 zł tytułem kosztów leczenia, które zostały udokumentowane fakturami dołączonymi do pisma. Ponadto ponowiono wniosek o wypłatę 120.000 zł tytułem należnego zadośćuczynienia.

W kolejnym piśmie powódka zwiększyła żadaną kwotę zadośćuczynienia do sumy 150.000 zł posiłkując się opinią dotyczącą przynajmniej 50% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: korespondencja stron oraz ze szpitalem k. 128-136, akta szkody (...) dołączone do akt głównych;

5.14. U powódki rozpoznano:

stan po alloplastyce totalnej bezcementowej stawu biodrowego prawego z powodu choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego po przebyłym ropnym zapaleniu stawu biodrowego, wydłużenie kończyny o 2 centymetry,

zespół cieśni kanału nadgarstka prawego,

palec III przeskakujący ręki prawej,

początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego lewego,

stan po amputacji piersi lewej z powodu raka piersi,

niedoczynność tarczycy po strumektomii,

otyłość,

celiakę.

W wyniku zakażenia powódki gronkowcem złocistym doszło do ropnego zapalenia stawu biodrowego prawego oraz przylegających do stawu mięśni, a następnie do szybkiego rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawu biodrowego prawego wymagających dwuetapowej alloplastyki stawu biodrowego (druga operacja w styczniu 2014 roku).

Zgłaszane przez powódkę dolegliwości bólowe prawego stawu biodrowego są następstwem przebytego zakażenia i związanego z tym leczenia. Także dolegliwości bólowe prawej ręki są związane z długotrwałym przeciążaniem jej podczas chodzenia o kulach i pozostają w związku przyczynowym z przebyłym zakażeniem.

Dowód: opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i traumatologii k. 397-398;

5.15. Zakażenie było doświadczeniem, które zmieniło nieodwracalnie bieg życia powódki. Nadal w życiu powódki są obecne symptomy w sferze psychicznej jakie są skutkiem tamtego doświadczenia.

Aktualna kondycja psychiczna powódki jest zła. Zaznaczają się wyraźne symptomy depresji, które okresowo się nasilają albo w obszarze popędowym albo napędowym, albo w sferze emocji i obrazu siebie, czasami nasilają się we wszystkich obszarach – wtedy powódka zazwyczaj trafia do psychiatry. Jedynie wtedy bierze leki. Okresowo, cofają się / nasilają dolegliwości bólowe, które należy rozpatrywać jako somatyzowanie objawów depresyjnych. Powyższe wymaga potwierdzenia diagnozą psychiatry.

Stan powódki wskazuje na potrzebę korzystania z pomocy specjalistów psychiatry i psychologa. Obecny stan powódki jest następstwem przeżyć związanych z zakażeniem, w dostępnych materiałach, nie daje się wskazać na żadne inne przyczyny, które by z taką intensywnością, równie negatywnie wpływały na dobrostan powódki.

Dowód: opinia biegłego sądowego w zakresie psychologii k. 410-412, uzupełniająca opinie biegłego sądowego w zakresie psychologii k. 443-445;

VI. Ocena dowodów

6.1. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez strony niniejszego postępowania. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.).

6.2. Strony postępowania dołączyły do akt sprawy szeroką dokumentację odnoszącą się do przedmiotowego zakażenia powódki gronkowcem złocistym oraz jego następstw. Należy podkreślić, że strony wzajemnie nie podważały autentyczności ani prawdziwości dokumentów prywatnych i urzędowych w postaci dokumentacji medycznej, dokumentacji z likwidacji szkody przez pozwanego, dokumentów księgowych (wysokość poniesionych wydatków). Zatem dokumentom powyższym należało przyznać domniemania, o których mowa w art. 244 § 1 oraz 245 k.p.c. W oparciu o powyższe dokumenty Sąd mógł rozstrzygnąć w szczególności jak długi był okres leczenia oraz rehabilitacji powódki po zakażeniu szpitalnym, intensywność procedur medycznych, przyznanie odpowiedzialności pozwanego za szkodę co do zasady i inne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy kwestie.

6.3. W toku sprawy dopuszczono i przeprowadzono dowód z opinii biegłych sądowych w zakresie ortopedii oraz psychologii. Biegli w swoich opiniach dość jednoznacznie i precyzyjnie odpowiedzieli na zadane przez Sąd pytania. Ich opinie uznać należy jako sporządzone z zachowaniem należytej metodologii, po wnikliwej analizie materiału, w oparciu o wiadomości specjalne posiadane przez biegłych. Opinie spełniły więc kryteria, o których mowa w art. 278 k.p.c. Dodać należy, że biegli w sposób jednoznaczny określili które stany chorobowe miały związek przyczynowy z przedmiotowym zakażeniem. Sąd w pełni podziela i przyjmuje stanowisko wyrażone przez biegłą psycholog, która stwierdziła, że stany depresyjne powódki związane pozostawały z przedmiotowym zakażeniem. Nie miały na ten stan wpływu wcześniejsze problemy związane z chorobą nowotworową. Taki wniosek w ocenie Sądu jest umotywowany m.in. odstępem czasowym pomiędzy procedurami medycznymi związanymi z chorobą nowotworową a założeniem blokady przeciwbólowej w stawie biodrowym.

Podczas rozprawy w dniu 22 stycznia 2016 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ortopedy oraz neurologa uznając, że sporządzone wcześniej opinie są wystarczające dla właściwego rozstrzygnięcia sprawy. Kolejne opinie w istocie rzeczy sprowadzałyby się do powielenia poczynionych już ustaleń. Stąd w oparciu o art. 227 k.p.c. stosowany a contrario, Sąd oddalił te wnioski dowodowe.

6.4. Sąd dopuścił i przeprowadził podczas rozprawy dowód z zeznań świadków D. S. (małżonka powódki), K. S. (córki powódki) oraz D. K. (siostry powódki). Świadczenie zeznawali na okoliczności związane ze stanem zdrowia powódki po przedmiotowym zakażeniu, zakresem niezbędnej pomocy w życiu codziennym oraz rekonwalescencji. Jakkolwiek wszyscy świadkowie pozostają osobami bliskimi powódce, to ich zeznania uznać należy, w świetle pozostałych środków dowodowych, za spójne i autentyczne, złożone w sposób spontaniczny. Wiarygodność ich zeznań nie wzbudzała wątpliwości. Wobec powyższego na ich podstawie Sąd miał możliwość ustalenia, że powódka przez dłuższy okres wymagała istotnego wsparcia w życiu codziennym. Zdana była na pomoc przy wykonywaniu podstawowych czynności. Z czasem zakres pomocy ulegał stosunkowemu zmniejszeniu. Powódka była zmuszona zaakceptować to, że nigdy nie będzie mogła funkcjonować równie aktywnie jak przed zakażeniem.

6.5. Dowód z przesłuchania stron dopuszczony i przeprowadzony w trybie art. 303,304 k.p.c. był ograniczony z przyczyn faktycznych do przesłuchania powódki. Przesłuchanie to stanowiło istotne uzupełnienie zebranego materiału dowodowego w zakresie rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych powódki wywołanych zakażeniem gronkowcem złocistym, opieki sprawowanej przez osoby najbliższe, kosztów leczenia. Rzeczą Sądu pozostawało rozstrzygnięcie – w oparciu o dokumenty oraz opinie biegłych, które z zaburzeń funkcjonowania powódki pozostawały w związku przyczynowym z zakażeniem.

VII. Podstawa prawna rozstrzygnięcia

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego przyznał co do zasady swoją odpowiedzialność za następstwa zakażenia powódki gronkowcem złocistym w Szpitalu (...) w W.. Spór pomiędzy stronami ogniskował się wokół wysokości przyznanych świadczeń – zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Dlatego też Sąd pomija oczywiste rozważania i konkluzje natury ogólnej co do zasady odpowiedzialności ubezpieczyciela (art. 822 k.c.) odpowiedzialności deliktowej za uszkodzenie ciała i wywołanie rozstroju zdrowia (art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c.), przesłanki zawinięcia (art. 415 k.c.) i odpowiedzialności za podwładnego (art. 430), adekwatnego związku przyczynowego (art. 361 k.c.), koncentrując się na weryfikacji wysokości zgłoszonych żądań.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

7.1. Zadośćuczynienie

Wskutek zakażenia gronkowcem złocistym powódka doznała szeregu cierpień psychicznych oraz fizycznych, rozstroju zdrowia o znacznym nasileniu trwającym nie mniej niż kilkanaście miesięcy. Kluczowym jest zatem ustalenie jaka kwota będzie odpowiednią dla zrekompensowania krzywdy w rozumieniu szkody niemajątkowej. Pozwany jako ubezpieczyciel sprawy krzywdy uznał, że sumą taką będzie kwota 28.000 zł. Powódka kontestowała tę decyzję i zgłaszała kolejne żądania.

Ustawodawca nie wskazał w omawianym przepisie jakichkolwiek wskazówek co do ustalenia wysokości należnego powódce zadośćuczynienia. W związku z tym celowym będzie odwołanie się w tej materii do dotychczasowego dorobku judykatury.

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 lutego 2004 roku, sygn. akt V CK 282/03, o rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy: stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Ocena sądu w tym względzie powinna się opierać na całokształcie okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego i postawa sprawcy. Wiek poszkodowanego i postawa sprawcy mogą rzutować na rozmiar krzywdy: gdy poszkodowany jest osobą młodą lub następuje szczególne nasilenie winy sprawcy rozmiar krzywdy może być większy, niż gdy takie okoliczności nie występują.

Powódka w chwili zakażenia była osobą doświadczoną przez negatywne przeżycia związane z chorobą nowotworową. Powoli wychodziła z trudności związanych z przebyciem zabiegami usunięcia piersi, zwyciężyła chorobę nowotworową. W tej sytuacji zakażenie gronkowcem złocistym przy wydawać by się mogło standardowej procedurze medycznej dostarczyło powódce znacznych cierpień fizycznych. Powódka z osoby samodzielnej i zaradnej na długie miesiące stała się osobą wymagającą pomocy osób trzecich, poruszając się na wózku a potem o kulach. Powódka przeszła wiele bolesnych zabiegów operacyjnych oraz rehabilitację. W dalszym ciągu stan zdrowia powódki jest nieustabilizowany, występują kolejne, związane z przedmiotowym zdarzeniem, stany chorobowe. Nie wiadomo czy a jeśli tak to jak długo zajmie powódce powrót do wcześniejszych aktywności życiowych, uprawiania sportu. Sytuacja zawodowa oraz dochody powódki również cechuje daleko idąca „niepewność jutra”.

W tej sytuacji Sąd uznał, że zasadne pozostawało pierwotne roszczenie związane z zapłatą zadośćuczynienia w wysokości 122.000 zł (uzupełnienie do kwoty 150.000 zł). W kolejnym piśmie procesowym powódka rozszerzyła powództwo w zakresie zadośćuczynienia o kolejne 20.000 zł tytułem krzywdy związanej z nadgarstkami, koniecznością rehabilitacji kończyn górnych. Powódka wskazywała bowiem, że w związku z koniecznością używania przez dłuższy czas kul łokciowych pogorszył się stan jej kończyn, co wymagało zresztą interwencji chirurgicznej.

Przeprowadzone w toku niniejszego postępowania dowody wskazują jednakże, że krzywda związana z rekonwalescencją oraz uszkodzeniami w kończynach górnych nie jest w pełni związana z zakażeniem gronkowcem złocistym. Zespół cieśni nadgarstka związany jest raczej z chorobą nowotworową. Powódka z uwagi na odbyty zabieg usunięcia piersi lewej powinna była odciążać bowiem lewą rękę. Gdyby więc nie choroba samoistna, powódka nie doznałaby tak poważnych konsekwencji zdrowotnych w kończynie górnej lewej wskutek noszenia kul łokciowych.

W konsekwencji Sąd uznał, że powódce należy się dodatkowe zadośćuczynienie jedynie w wysokości 10.000 zł. Tym samym łączne zadośćuczynienie, które powinno zrekompensować krzywdę powódki wyniosło 160.000 zł (28.000 zł wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego oraz 132.000 zł uwzględnione powództwo). Ponadto powódce należne są odsetki ustawowe od dat, w których poszczególne kwoty stały się wymagalne.

Wobec powyższego, na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku.

7.2.1. Odszkodowanie

Stosownie do art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Warunkiem koniecznym dla uwzględnienia roszczeń o zapłatę odszkodowania pozostaje wystąpienie szkody w rozumieniu uszczerbku w majątku powódki/utraconych korzyści, związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zdarzeniem, z którego powódka wywodzi skutki prawne. Określone „wszelkie koszty” obejmuje w szczególności koszty leczenia, rehabilitacji, opieki, dojazdu do placówek medycznych. Powódka zgłosiła szereg żądań, które podlegały ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i związku przyczynowego z przedmiotowym zdarzeniem.

7.2.2. Koszty opieki

Korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. Rozmiar roszczenia, jeżeli poszkodowanemu jest potrzebna pomoc innej osoby, zależy od wysokości dochodu utraconego przez członka rodziny rezygnującego z pracy zawodowej, a gdy opieka może być wykonywana przez osobę trzecią - wysokość odszkodowania z tytułu utraty zarobków przez członka rodziny nie może przekraczać wynagrodzenia osoby mającej odpowiednie kwalifikacje do wykonywania opieki. Legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu, niezależnie od tego, kto sprawował opiekę nad nim (osoba

bliska lub inna osoba). (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt I ACa 44/14).

W świetle opinii biegłego sądowego powódka wymagała wsparcia ze strony osób trzecich. Stawka godzinowa wskazana przez powódkę (8,50 zł/h) w ocenie Sądu jest właściwa, nie odbiega od przeciętnych kwot w tym zakresie. Nie budzi również wątpliwości Sądu, że praca osób bliskich powinna być wynagradzana tak samo jak opieka sprawowana przez osoby trzecie. Jednakże wymiar tego wsparcia pozostawał niższy aniżeli wskazywany przez powódkę. Oczywiście dokładne ustalenie wymiaru godzin poświęconych na sprawowanie opieki nie jest możliwe. Nikt w rodzinie nie prowadzi przecież takich zapisów, ani ich nie rozlicza, jednak dokonane przez Sąd ustalenia co do sprawności fizycznej powódki w poszczególnych okresach pozwalają na przyjęcie określonego wymiaru czasu, który osoba trzecia winna była powódce poświęcić. Art. 322 k.p.c. pozwala na przyznania określonej sumy, w sytuacji, gdy ściśle udowodnienie żądania nie jest możliwe. Sąd uznał, że wymiar opieki sprawowanej nad powódką przedstawiał się następująco:

- od 29 czerwca 2012 do 13 sierpnia 2012 – 46 dni po 4 godziny dziennie (184 godziny). W tym czasie powódka poruszała się przy pomocy chodzika, wymagała pomocy przy czynnościach życia codziennego oraz czynnościach fizjologicznych.

- od 26 sierpnia 2012 do 31 marca 2013 r. – 217 dni po 2 godziny dziennie (434 godziny). W tym czasie powódka poruszała się o kulach. Była częściowo samodzielna.

Jak wynika z opinii biegłego od kwietnia 2013 r. powódka poruszała się przy pomocy jednej kuli nie wymagała pomocy osób trzecich.

Wobec powyższego, Sąd uwzględnił żądanie powódki do wysokości 5.253 zł, tj. za 618 godzin niezbędnego powódce wsparcia zaoferowanego przez członków najbliższej rodziny. W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu.

Dlatego też, na podstawie art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punktach 3,4 sentencji wyroku.

7.2.3. Koszty rehabilitacji

Jak wynika z opinii biegłego oraz przedłożonych rachunków zabiegi rehabilitacyjne związane z kończyną górną nie były związane z zakażeniem gronkowcem. Koszty masażu kończyny górnej były objęte rachunkiem wystawionym w 2013 r. na kwotę 1000 zł. Połowa tej sumy dotyczyła kosztów masażu kończyny dolnej, co było związane z kończyną dolną. Za uzasadnione koszty leczenia Sąd uznał koszty masażu ujęte w rachunku za 2012 r. – 1000 zł. i połowę kosztów ujętych w rachunku za 2013 r. – 500 zł.

Dlatego też, na podstawie art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punktach 5,6 sentencji wyroku.

7.2.4. Koszty sprzątnia

Powódka wniosła o zasądzenie kwoty 2.000 zł tytułem kosztów sprzątnia mieszkania powódki. Jakkolwiek fakt poniesienia przez powódkę wydatków z tego tytułu nie jest kwestionowany albowiem został potwierdzony dołączonymi do pozwu dokumentami księgowymi, to w ocenie Sądu wydatki te nie mają związku przyczynowego z zakażeniem gronkowcem złościstym.

Powódka prowadzi gospodarstwo domowe wraz z małżonkiem oraz synem. Z doświadczenia życiowego i zasad współżycia społecznego wynika, że współdomownicy powinni wspierać się wzajemnie w wykonywaniu codziennych obowiązków związanych z gospodarstwem domowym. Jeśli wspólnie zdecydowali o odpłatnym zleceniu tych czynności osobie trzeciej, sprawca szkody ani pozwany jako jego ubezpieczyciel nie są obowiązani do pokrycia tychże wydatków.

Dlatego też, na podstawie art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punkcie 7 sentencji wyroku.

7.2.5. Koszty dojazdu do placówek medycznych

Powódka w związku z zaistniałym zdarzeniem musiała odbyć wielotygodniowe leczenie w placówkach medycznych oddalonych od jej miejsca zamieszkania (O., W. itp.). Powódka wniosła o zwrot kosztów dojazdu w wysokości 5.072,04 zł ustalone w oparciu o iloczyn przejechanych kilometrów i kwoty 0,8358 zł.

Dlatego też, na podstawie art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punktach 8,9 sentencji wyroku.

7.2.6. Koszty leczenia

Powódka przedstawiła zestawienie poniesionych przez siebie kosztów (str. 10 pisma z dnia 10 stycznia 2013 r., k. 172 v)

Sąd uznał jednak, że nie wszystkie wydatki pozostają w adekwatnym związku z zakażeniem. Sąd uznał, że leki ujęte pod pozycją 11. 16, 26, 32, 35, 36 nie dotyczą leczenia skutków zakażenia.

Do uzasadnionych kosztów nie należą także koszty prywatnych opinii, kserokopii dokumentacji medycznej.

Powódka nie wykazała także kosztów związanych z parkowaniem samochodu przy placówkach medycznych ani związku przyczynowego pomiędzy kosztem noclegu (poz. 38) a zakażeniem.

Dlatego też, na podstawie art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punktach 10,11 sentencji wyroku.

7.3. Odpowiedzialność pozwanego na przyszłość

W myśl art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość w ocenie Sądu pozostawało nieuzasadnione.

Przepis art. 442(1) wprowadzony został do kodeksu cywilnego ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 80, poz. 538), ze skutkiem od dnia 10 sierpnia 2007 r. Przepis ten stanowi w §1, że roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Po wprowadzeniu w życie omawianej regulacji w judykaturze pojawiły się rozbieżności co do możliwości orzekania o odpowiedzialności na przyszłość. Jakkolwiek Sąd Najwyższy w uchwale z 24 lutego 2009 roku, sygn. akt III CZP 2/09 opowiedział się za możliwością uznania interesu prawnego powoda w ustaleniu odpowiedzialności, to należy podzielić pogląd wyrażony w nieco późniejszym wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 listopada 2012 roku, sygn. akt I ACa 594/12. W wyroku tym stwierdzono, że nie można zgodzić się z poglądem, zgodnie z którym pod rządą art. 4421 § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości.

Sąd uznając, że powódka nie ma interesu prawnego w dokonaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wziął pod uwagę po pierwsze to, że pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady. Poza tym niniejszy wyrok przesądza kwestię odpowiedzialności pozwanego, co w świetle art. 366 k.p.c. wyklucza ponowne badanie podstawy odpowiedzialności w kolejnym procesie między tymi samymi stronami. Z kolei w razie pojawienia się nowych skutków zakażenia powódka i tak będzie musiała wykazać ich adekwatny związek przyczynowy z zakażeniem.

Należy także podkreślić, że proces intensywnego leczenia i rehabilitacji powódki zakończył się. Należy z dużym prawdopodobieństwem założyć, że skutki wypadku są już na tyle utrwalone, że można racjonalnie ocenić ich rozmiar. Naturalnie nie jest wykluczone, że z jakichś przyczyn pojawią się inne następstwa, o których w dniu orzekania nie było wiadomo. Tym niemniej w takim wypadku powódka w terminie trzech lat id dowiedzenia się o tej szkodzie

(tych następstwach) będzie mogła skorzystać z przysługujących jej uprawnień i wystąpić na drogę sądową w celu dochodzenia dalszych kwot odszkodowania i zadośćuczynienia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario, Sąd orzekł jak w punkcie 12 sentencji wyroku.

VIII. Odsetki od zasądzonych kwot

Powódka wносиła o zasądzenie odsetek ustawowych od zasądzonych na jej rzecz kwot począwszy od dnia wymagalności poszczególnych roszczeń do dnia zapłaty. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd dokonał weryfikacji dat początkowych wskazanych przez powódkę w świetle przepisów art. 14 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 382 ze zm.)

Żądanie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 120000 zł. zostało pierwotnie skierowane do Szpitala (...) w W.. Następnie 21 listopada 2012 r. szpital przekazał wniosek o wypłatę do pozwanego (...) SA. Pozwany dokonał w dniu 28 marca 2013 r. wypłaty kwoty 28000 zł. Można podzielić więc stanowisko powódki, że co do pozostałej kwoty 92000 zł. pozostawał w opóźnieniu co najmniej od dnia 1 marca 2013 r.

Żądanie zapłaty kosztów leczenia i dojazdu zostało zgłoszone w piśmie z dnia 28 marca 2013 r.

Dalsza część żądania zadośćuczynienia tj. kolejne 30000 zł. oraz żądanie zwrotu kosztów opieki w kwocie 7344 zł. a także koszty sprzątnięcia i rehabilitacji w kwocie 2000 zł. zostały zgłoszone w piśmie z dnia 9 maja 2013 r. Co do tych żądań (części uwzględnionej) pozwany pozostawał w opóźnieniu od 16 maja 2013 r.

Kolejne żądania zostały zgłoszone w toku niniejszego postępowania:

- 2000 zł. tytułem kosztów sprzątnięcia i rehabilitacji (zgłoszone w pozwie)
- 20000 zł. tytułem zadośćuczynienia – zgłoszone w piśmie z dnia 19 sierpnia 2015 r.,

Sąd uznał, że istotnie w okolicznościach niniejszej sprawy pozwany popadł w opóźnienie już w momencie, gdy nieprecyzyjnie ustalił wysokość należnych powódce zadośćuczynienia oraz odszkodowania. Pozwany pozostaje przedsiębiorstwem fachowo zajmującym się likwidacją szkód osobowych, zatem powinien był należycie ocenić krzywdę powódki, wysokość kosztów ponoszonych w związku z leczeniem i rekonwalescencją po zakażeniu gronkowcem złocistym.

Dlatego też na podstawie art. 481 § 1 k.p.c. należało orzec o odsetkach jak w punkcie 1,3,5,8,10,13 sentencji wyroku.

IX. Koszty postępowania

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 13,14 sentencji wyroku biorąc pod uwagę art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę w przeważającej części, zatem zobowiązany jest zwrócić powodowi na jej żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów postępowania w niniejszej sprawie złożyły się: częściowa opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 2.500 zł (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t.j. Dz. U. z 2014 roku poz. 1025 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego – 3.600 zł ustalone w oparciu o §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 490 ze zm.)

Sąd ustalił również w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014 roku poz. 1025 ze zm.) kwotę 7.180,49 zł, którą pozwany jest zobowiązany zwrócić Skarbowi Państwa – Sądowi Okręgowemu w Gdańsku tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku. Na wskazaną kwotę złożyły się wynagrodzenia biegłych oraz różnica pomiędzy należną opłatą stosunkową od pozwu a opłatą uiszczoną przez powódkę.